



Foto: Nicky Bonne

Rune Torstein Kilde er født i 1957. Han har skrevet både teaterskikker, film- og tv-manuskripter og udgivet en lang række cd'er foruden romaner, digtsamlinger, biografier, kunstbøger, børnebøger, humorbøger og tegneseriealbum. Og så alt det andet. Det eneste, han mangler, er balletten.

# TUSINDKUNSTNEREN RUNE T. KIDDE

»Piet Hein signerede en gruk-bog til mig med grukkret: Gro i ro, lær af træ'r. På mange måder har jeg slet ikke groet i ro. Det kreative har altid brændt som en ild indeni.«

I gymnasietiden på Vestfyens Gymnasium stiftede jeg i 1975 Folkebevægelsen for W. C. Fields og udgav medlemsbladet Fieldts isten.

Det var på den måde, jeg første gang kom i kontakt med Dan Turéll. Det betød meget for mig, at han gadede sig på en bilk mod fyn dengang. Onkel Danny med de sorte negle fra København var den eneste, jeg kunne finde, der brugte sit liv på den måde, jeg gerne selv ville bruge mit på en dag. En multikunstner, der ikke var til at sætte i bås; men som kunne mange forskellige ting. Jeg fik min samfundslæglige studentereksamen med hiv og sving, og voksede op sammen med det gryende danske tegneseriemiljø, udgav mit eget lille undergrundsblad med tegneserier, »Blomstrende spaghetti«, og flyrede i 78 til København for at være tættere på kollegerne og forlagene.

På det tidspunkt var jeg også med til at starte undergrundstidsskriftet Balder & Brage, der blandt meget andet udgav det første helt danske

tegneserie-periodica »På Strøbe«. Min første digtsamling »Gjort bedre før« udkom også på Balder & Brage sammen med udgivelser som »Fuglene«, »Historien om de kæmpestore bryster« og endnu en digtsamling ved navn »La i slæk forende«. Den var, som det fremgår af titlen, på et uhyre interessant glent sprog, som var blevet åbenbart for mig i en ikke alt for vederhæftig vision.

## Næsen er større end virkningen

Piet Hein, som kom i mit barndoms-hjem, og som jeg også altid har næret en meget dyb beundring for, gav mig et stort skulderklap ved at komme og besøge mig i min absolut sanse- og besværgende lejlighed på Frederiksberg i min første tid i København. Han kiggede på en af mine tegninger og konstaterede tørrt: Næsen er større end virkningen. Så lavede han en lille tegning, hvor en tepose med Rune T. blev rullet op af en tepotte. Det er grunden til, at jeg senere har brugt Rune T. som pseudo-

nym. Piet Hein signerede også en gruk-bog til mig med grukkret: Gro i ro, lær af træ'r.

På mange måder har jeg slet ikke groet i ro. Det kreative har altid brændt som en ild indeni. Til tider så voldsomt, at jeg har været ved helt bogsstaveligt at røge balletten. I en næsten 15-årig periode var jeg på den ene side nærmest hyperaktiv, mens jeg på den anden led af voldsom angst og svære depressioner. Det var humoren og historierne, der gav mig kræfterne til at komme igennem det, og samtidig er den grundlæggende håndværksmæssige kunnen vokset stille og roligt som et uræ over årene.

## Mangler balletten

Siden dengang er det blevet til mange rejser i udlandet, og flere hundrede titler i omtrent lige så mange genrer. Tegninger og skrivelser til et utal af blade, romaner, digtsamlinger, biografier, kunstbøger, børnebøger, tegneserier, cd'er, radio, tv, teater, historiefortælling

og opera. Jeg mangler bare balletten, men jeg er ikke helt sikker på, at de vil ha' mig. Det bliver nok svarens død.

Jeg bliver indimellem spurgt, hvad jeg selv holder mest af, af det jeg har lavet over årene. Som regel er jeg mest glad for det, jeg sidder og arbejder med lige i det øjeblik,

hvor jeg bliver spurgt. Jeg holder af det hele; men allermest er det nok mine digte, sangtekster og børnerim, der betyder noget for mig.

## Spændende samarbejder

Rimet har ført til en lang række spændende samarbejder med musikere, komponister og sangere, og rimsmedarier har over årene fået lov at vokse og udvikle sig helt i sit eget tempo. Jeg har selv lært noget nyt hver gang. Har set både teksten og de tanker og følelser, der har ligget bag, på en ny måde, når musikken har givet dem helt nye dimensioner og andre rum.

Jeg har siden 1995 arbejdet tæt sammen med musikeren og komponisten Steen Thomsen, og han har sat musik til mange af mine vers og spiller til mange af mine optrædener over hele landet med levende historiefortælling. Fortællingen er også meget vigtig for mig. Det sker noget magisk i det direkte møde med et publikum, og jeg har det rigtig godt med situationen.



»Litterariligt klassiker«, »Den lille Møghætte og Pulven« og »Alt om EU og de andre tyskere« er blevet klassik, dansk tegneserieteknologi.